

INHOUDSOPGAVE TOELICHTING

1.	INLEIDING	
1.1	Aanleiding en doel	1
1.2	Plangebied en geldend bestemmingsplan	1
2.	BELEIDSKADER	
2.1	Rijk	2
2.2	Provincie	3
2.3	Regio	5
2.4	Gemeente	6
3.	UITVOERINGSASPECTEN	
3.1	Milieuaspecten	7
3.2	Fysieke aspecten	9
3.3	Economische en financiële aspecten	12
3.4	Handhaafbaarheid	12
4.	JURIDISCHE VERANTWOORDING	
4.1	Algemeen	13
4.2	Toelichting op de regels en de verbeelding	13
5.	(VOOR)OVERLEG	14
 Bijlagen:		
-	Raadsvoorstel	15
-	Raadsbesluit	18

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

Op het perceel Hoogeind 1b in Oeffelt is de rozenkwekerij van de heer J. Maassen gevestigd. De heer Maassen wil zijn bedrijf beëindigen en het perceel met de bebouwing te koop zetten. Op het perceel ligt een agrarische bestemming en dat betekent dat het perceel alleen als agrarisch bedrijf verkocht kan worden. Dat maakt verkoop moeilijk en daarom heeft de heer Maassen gevraagd om de bestemming te wijzigen in wonen.

1.2 Plangebied en geldend bestemmingsplan

Het perceel ligt in het bestemmingsplan Buitengebied 2008 met de bestemming “agrarisch bedrijf”. Op grond van artikel 3.3.10 van dit bestemmingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid de bestemming “agrarisch bedrijf” te wijzigen in de bestemming “wonen” mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden. Een van de voorwaarden is dat het totale oppervlak aan bij de woning behorende bouwwerken maximaal 95 m² mag bedragen en dat van het meerdere twee derde gesloopt moet worden. Op het perceel staat een loods van 160 m² en een garage van 60 m². Dit betekent dat $\frac{2}{3} \times (220 - 95 =) 125 = 83$ m² gesloopt moet worden. Dit zou betekenen dat ongeveer de helft van de (vrij nieuwe) loods gesloopt moet worden.

Op grond van de provinciale Verordening Ruimte zijn ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied alleen toelaatbaar als er sprake is van een kwaliteitsverbetering. Ter uitvoering van deze algemene regel is in het Regionaal Ruimtelijk Overleg een afsprakenkader vastgesteld dat door de gemeenten gehanteerd kan worden om te beoordelen of een verzoek voldoet aan de eisen met betrekking tot kwaliteitsverbetering. In het kort komt dit er op neer, dat:

- voor planmatige ruimtelijke ontwikkelingen is kwaliteitsverbetering altijd van toepassing;
- voor niet-planmatige activiteiten worden drie categorieën onderscheiden:
 - categorie 1: geen impact, geen tegenprestatie;
 - categorie 2: beperkte impact, alleen landschappelijke inpassing vereist;
 - categorie 3: grote impact, extra tegenprestatie ten behoeve van kwaliteitsverbetering vereist.

Op grond van dit afsprakenkader is bij een wijziging van een agrarische bestemming naar een woonbestemming sprake van categorie 1, mits het bestemmingsvlak verkleind wordt tot 1.500 m² en er maximaal 200 m² aan voormalige bedrijfsgebouwen/bijgebouwen resteert. Er is sprake van categorie 2 indien het bestemmingsvlak verkleind wordt tot 5.000 m² en er maximaal 500 m² aan bijgebouwen resteert.

Bij de in voorbereiding zijnde herziening van het bestemmingsplan Buitengebied vormt het provinciale beleid uiteraard de leidraad. Vooruitlopend hierop is besloten om het verzoek van de heer Maassen om de bestaande bebouwing te mogen handhaven, te honoreren. Dit heeft wel tot gevolg dat geen gebruik gemaakt kan worden van de in het plan Buitengebied 2008 opgenomen wijzigingsbevoegdheid.

2. BELEIDSKADER

2.1 Rijk

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is begin 2012 in werking getreden en geeft weer de volgende ambities voor Nederland die inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen richting 2040.

- Nederland behoort in 2040 tot de top 10 concurrerende landen van de wereld door een goede ruimtelijk-economische structuur voor een excellent vestigingsklimaat voor bedrijven en kenniswerkers. Dit betekent o.a. een optimale internationale bereikbaarheid van stedelijke regio's in 2040 en uitstekende logistieke verbindingen van de mainports Rotterdam en Schiphol, brainport Zuidoost Nederland en de greenports met Europa en de rest van de wereld.
- De gebruikers van de wegen, spoorwegen en vaarwegen beschikken in 2040 over optimale ketenmobiliteit door een goede verbinding van de verschillende mobiliteitsnetwerken via multimodale knooppunten (voor personen en goederen) en door een goede afstemming van infrastructuur en ruimtelijke ontwikkeling.
- De woon- en werklocaties in steden en dorpen sluiten in 2040 aan op de (kwalitatieve) vraag en locaties voor transformatie en herstructurering worden zoveel mogelijk benut.
- Nederland biedt in 2040 zijn inwoners een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit, zowel in stedelijk als landelijk gebied. Daarnaast is Nederland in 2040 blijvend beschermd tegen overstromingen en heeft Nederland de bestaande (inter)nationale unieke cultuurhistorische waarden en een natuurnetwerk dat de flora- en faunasoorten in stand houdt.
- Nederland kent in 2040 een robuust internationaal energienetwerk en de energietransitie is substantieel ver gevorderd.

Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur.
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat.
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

2.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het op 30 december 2011 in werking getreden Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) beschrijft een aantal projecten en stel per project regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Voorlopig zijn de volgende zes projecten beschreven:

- Mainport ontwikkeling Rotterdam
- Kustfundament
- Grote rivieren
- Waddenzee en Waddengebied
- Defensie
- Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Binnenkort worden hieraan toegevoegd:

- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen
- Elektriciteitsvoorzieningen
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen
- Ecologische hoofdstructuur
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament
- IJsselmeergebied.

Sinds 1 oktober 2012 gelden er via het Barro landelijke regels voor het bestemmen van primaire waterkeringen en de bijbehorende beschermingszones.

2.2 Provincie

2.2.1 Structuurvisie Noord-Brabant

De Wet ruimtelijke ordening vraagt overheden om hun belangen duidelijk in een structuurvisie te definiëren. Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben daartoe in 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014 in werking getreden. Deze Structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Belangrijke beleidswijzigingen hebben betrekking op de realisatie van natuur en de transitie naar zorgvuldige veehouderij in Brabant. De structuurvisie is opgebouwd uit twee delen en een uitwerking.

Deel A bevat de hoofdlijnen van beleid. Hierin definieert de provincie haar belangen en wordt een ruimtelijke keuze gemaakt. Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie vanuit welke filosofie ze haar doelen wil bereiken. Die is: "samenwerken aan kwaliteit". De provincie realiseert haar doelen op vier manieren: door regionaal samen te werken, te ontwikkelen, te beschermen en te stimuleren.

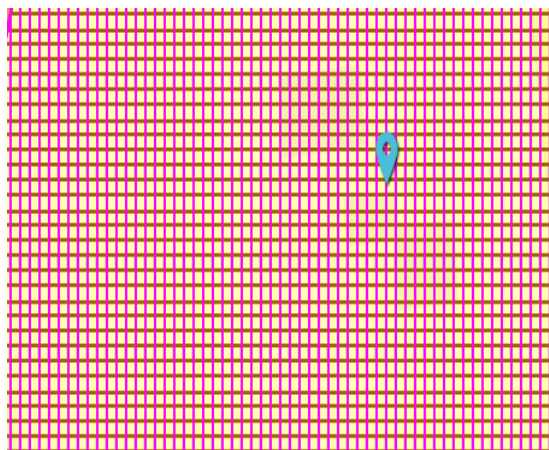
In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijk structuren: de groenblauwe mantel, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur. Voor iedere structuur formuleert de provincie ambities en beleid. Per beleidsdoel is aangegeven welke instrumenten de provincie inzet om haar doelen te bereiken.

De provincie heeft geen aparte ruimtelijke visie op het landschap ontwikkeld, maar geeft haar visie op het landschap vorm in de "uitwerking gebiedspaspoorten". Daarin beschrijft de provincie welke landschapskenmerken zij op regionaal niveau van belang vindt en hoe deze kunnen worden versterkt. Er zijn ook deelstructuurvisies opgesteld voor specifieke onderwerpen.

2.2.2 Verordening Ruimte 2014

Een structuurvisie is niet direct juridisch bindend voor burgers en overheden. Toch kan het in het kader van de ruimtelijke ordening van provinciaal belang zijn om bepaalde aspecten veilig te stellen. De provincie heeft daartoe een Verordening Ruimte opgesteld, de juridische vertaling van de Structuurvisie. De op 18 maart 2014 in werking getreden Verordening Ruimte 2014 bevat in hoofdzaak algemene regels die de gemeente in acht moet nemen bij het opstellen van met name bestemmingsplannen buiten het stedelijk gebied.

	Structuur – Bestaand stedelijk gebied
	Structuur – Ecologische hoofdstructuur
	Structuur – Groenblauwe mantel
	Structuur – Gemengd landelijk gebied
	Aanduiding – Cultuurhistorisch vlak/aardkundig waardevol
	Aanduiding – Behoud en herstel watersystemen
	Aanduiding – Ecologische verbindingzone
	Aanduiding – Beperkingen veehouderij
	Aanduiding – Zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling

Het perceel ligt in gemengd landelijk gebied met de aanduidingen beperkingen veehouderij en cultuurhistorisch vlak/aardkundig waardevol.

Bevordering ruimtelijke kwaliteit

Het bevorderen van de ruimtelijke kwaliteit is in de Structuurvisie Noord-Brabant benoemd als een van de principes voor ruimtelijke ontwikkeling. Aandachtspunten daarbij zijn:

- zorgvuldig ruimtegebruik: een verbod voor nieuwvestiging, herstructureren, inbreiding
- concentreren van bebouwing en voorzieningen
- rekening houden met omliggende functies en waarden
- verbeteren van landschap (in brede zin van het woord).

Kwaliteitsverbetering van het landschap

Een bestemmingsplan moet aangeven hoe een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied bijdraagt aan de verbetering van de kwaliteit van het landschap.

In dat kader is op 19 maart 2013 de “Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer” vastgesteld, om zodoende lokaal invulling te geven aan artikel 3.2 van de Verordening Ruimte. Deze regeling, herzien bij besluit van 13 september 2016, gaat ervan uit dat een initiatief moet bijdragen aan het versterken van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied. Met het oog hierop wordt bij een ruimtelijke ontwikkeling een redelijke (financiële) bijdrage en/of compensatie gevraagd.

Volgens de Verordening Ruimte kan een agrarische bestemming gewijzigd worden in een woonbestemming, mits het bestemmingsvlak verkleind wordt tot maximaal 1.500 m² en het totale oppervlak aan gebouwen teruggebracht wordt tot maximaal 200 m².

Indien het bestemmingsvlak groter is, maar maximaal 5.000 m², dan mag het totale oppervlak aan gebouwen maximaal 500 m² bedragen. In dit geval zal het bestemmingsvlak landschappelijk moeten worden ingepast.

Het bestemmingsvlak is groter dan 1.500 m² en de totale oppervlakte aan gebouwen bedraagt 220 m² (160 m² loods en 60 m² garage). Dit betekent dat het perceel landschappelijk ingepast zou moeten worden. Om de volgende redenen wordt dit echter niet nodig geoordeeld:

- de 1.500 m² wordt maar net overschreden; het bouwvlak is zelfs kleiner (1.450 m²);
- de 200 m² aan gebouwen wordt ook maar net overschreden;
- rond vrijwel het hele perceel is al beplanting aangebracht.

2.3 Regio

2.3.1 Waterbeheerplan 2016-2021 Waterschap Aa en Maas

Het beleid van het waterschap Aa en Maas is vastgesteld in het Waterbeheersplan 2016 - 2021. Dit plan kent de volgende hoofddoelstelling: 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant en waarbij de veiligheid is gewaarborgd.' Voor een duurzaam waterbeheer hanteert het waterschap een vijftal doelstellingen:

- zorg voor een duurzame watervoorziening
- zorg voor een veilig en bewoonbaar gebied (minimaliseren van wateroverlast)
- zorg voor gezond, natuurlijk en schoon water
- vergroten van de ecologische en landschappelijke betekenis van water (belevingswaarde)
- optimaliseren van de inspanningen voor de waterbeheerder.

2.3.2 Regionaal Convenant duurzaam (ver)bouwen Noordoost Brabant 2013-2016

Het regionaal convenant Duurzaam Bouwen is tot stand gekomen in samenwerking met vijf woningbouwcorporaties (waaronder Mooiland, Brabant wonen en Wonen Vierlingsbeek), 11 gemeenten (waaronder Boxmeer) en de lokale vertegenwoordiging van BouwendNederland (vereniging van bouw- en infrabedrijven) en Uneto-VNI (installatiebedrijven).

Met het afsluiten van dit convenant willen de partijen realiseren dat alle nieuwbouw en renovaties in de woningbouw duurzaam worden uitgevoerd. Duurzaam bouwen richt zich met name op het toepassen van verantwoorde materialen, zuinig omgaan met energie en water en het creëren van een gezond binnenklimaat. Duurzaam bouwen levert niet alleen meer comfort op, het zorgt ook voor lagere woonlasten. Bovendien gaat de kwaliteit van de woning omhoog, wat ten goede komt aan de verkoopbaarheid.

Algemene ambities van het convenant zijn:

- energiezuinig (ver)bouwen en het terugdringen van energie- en woonlasten;
- het verbeteren van de levensloopbestendigheid van en in gebouwen;
- het bewustmaken van de eindgebruiker van de meerwaarde van duurzame gebouwen en de mogelijkheden voor het terugdringen van energielasten.

De duurzaamheid van een woning kan uitgedrukt worden in GPR prestatieniveaus. GPR is een meetinstrument bestaand uit vijf modules (energie, milieu, gezondheid, gebruikskwaliteit en toekomstwaarde). Per module kan een score tussen 0 en 10 worden gehaald. Hoe duurzamer de woning des te hoger de GPR-score.

Alle nieuwe woningen die door de aan het convenant deelnemende partijen gerealiseerd worden, moeten over de vijf thema's een gemiddelde GPR-score van tenminste 7 halen.

2.3.3 Beleidsvisie externe veiligheid gemeenten Land van Cuijk 2012-2015

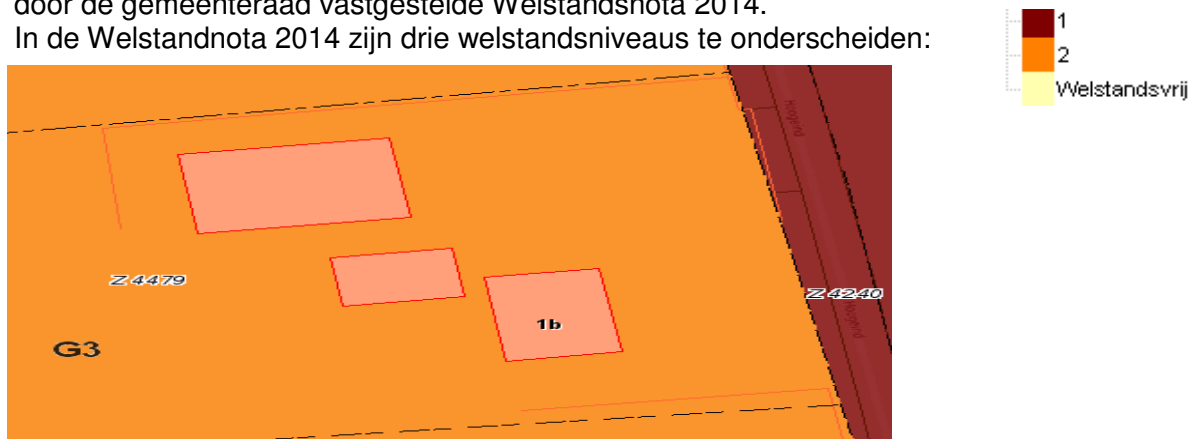
Samen met de gemeenten in het land van Cuijk is een tweede regionale beleidsvisie externe veiligheid opgesteld. De beleidsvisie richt zich op het beheersen van externe veiligheidsrisico's in de vijf gemeenten. In de visie van de gemeenten in het Land van Cuijk moeten groepsrisico-vraagstukken integraal, dat wil zeggen in onderlinge afstemming tussen alle betrokken beleidsvelden, worden beoordeeld. Pas wanneer de verantwoording met de volwaardige inbreng van alle beleidsvelden heeft plaatsgevonden, kan sprake zijn van integrale besluitvorming. Voorwaarde om dit te bereiken is dat alle aspecten vroeg in het planvormingsproces worden meegenomen. In deze beleidsvisie zijn de risicosituaties geprioriteerd aan de hand van criteria die voor de ruimtelijke ordening, milieubeheer en rampenbestrijding belangrijk zijn. Deze prioritering kan bij de beoordeling van lokale initiatieven en ontwikkelingen richting geven aan de interne advisering bij de gemeenten.

2.4 Gemeente

2.4.1 Welstandsnota 2014

Op 1 januari 2003 is de Woningwet gewijzigd. Een van de wijzigingen had betrekking op de uitoefening van het welstandstoezicht. Ingevolge de Woningwet moeten bouwplannen beoordeeld worden op basis van vooraf vastgelegde welstandscriteria waarin zo concreet mogelijk moet staan wat het criterium 'redelijke eisen van welstand' inhoudt. De beleidsregels van de gemeente Boxmeer zijn in 2004 vastgelegd in de Welstandsnota, die op 16 juli 2014 vervangen is door de op 3 juli 2014 door de gemeenteraad vastgestelde Welstandsnota 2014.

In de Welstandsnota 2014 zijn drie welstandsniveaus te onderscheiden:

Het perceel ligt in welstandsniveau 2 met de aanduiding G3 boerenerf – agrarisch buitengebied. Het is niet nodig dit te wijzigen.

3. UITVOERINGSASPECTEN

3.1 Milieuaspecten

3.1.1 Bedrijfshinder

In de publicatie “bedrijven en milieuzonering” (editie 2009) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) zijn indicatieve richtafstanden voor woningbouw nabij verschillende typen bedrijven opgenomen. De richtafstanden gelden tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningsvrij bouwen mogelijk is. Het perceel ligt niet in een zone van een bedrijf.

3.1.2 Bodemkwaliteit

De gemeente Boxmeer sluit in haar lokale bodembeleid aan bij het Besluit bodemkwaliteit en zet in op duurzaam gebruik van de ondergrond om de milieudoelstellingen zoals door de Rijksoverheid onder andere om te komen tot een afname van de CO₂-uitstoot, een beheersing van (eventueel) aanwezige bodemverontreiniging per 2030 (landsdekkend beeld) het inzichtelijk maken van de diverse grondstromen en het tegengaan van verspreiding van bodemverontreiniging. Met het gemeentelijk bodembeleid worden mogelijkheden geschapen om binnen het gemeentelijke beheersgebied op een milieuverantwoordelijke wijze met zo min mogelijk financiële consequenties secundaire grondstoffen opnieuw te gebruiken.

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkeling mogelijk, er is slechts sprake van een functiewijziging. Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem wordt daarom niet nodig geacht.

3.1.3 Externe veiligheid

De risiconormen voor externe veiligheid zijn vastgelegd in het “Besluit externe veiligheid inrichtingen” (Bevi). In dit besluit zijn milieukwaliteitseisen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. De bij het besluit behorende ministeriële regeling “Regeling externe veiligheid inrichtingen” (Revi) werkt de afstanden, de referentiepunten en de wijze van berekenen van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico verder uit ter uitvoering van het Bevi. Op 3 april 2007 is de Regeling tot wijziging van de Revi gepubliceerd. De wijziging is op 1 juli 2007 in werking getreden en heeft onder andere betrekking op de gewijzigde afstanden voor bestaande LPG tankstations. Daarnaast zijn de Handreiking Verantwoording Groepsrisico van VROM en de Handleiding externe veiligheid inrichtingen hulpmiddelen voor de wijze waarop volgens het Bevi met externe veiligheidsrisico's moet worden omgegaan relevant. Het Bevi verplicht het bevoegd gezag op basis van de Wet milieubeheer om veiligheidsafstanden aan te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. In het besluit zijn gevoelige objecten gedefinieerd als kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten.

Plaatsgebonden risico (PR)

In het Bevi zijn normen opgenomen voor de kans dat één persoon buiten het inrichtingsterrein overlijdt als gevolg van een calamiteit bij het bedrijf (plaatsgebonden risico).

Groepsrisico (GR)

In het Bevi zijn normen opgenomen voor de kans dat meerdere personen buiten het inrichtingsterrein overlijden als gevolg van een calamiteit bij het bedrijf (groepsrisico). Voor het groepsrisico wordt een oriëntatiewaarde gegeven en geldt voor nieuwe situaties een verantwoordingsplicht voor het bevoegd gezag.

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkeling mogelijk, er is slechts sprake van een functiewijziging. In een straal van 300 meter rondom het plangebied zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Er zijn in (de directe omgeving van) het perceel geen hoogspanningsleidingen en buisleidingen aanwezig. Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de functiewijziging.

3.1.4 Geur

De op 1 januari 2007 ingegane de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is niet van toepassing, aangezien er geen geurcontouren over dit gebied liggen.

3.1.5 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de wijziging van de 'Wet milieubeheer' in werking getreden. Deze wet vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005' en is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

De paragraaf luchtkwaliteit in de 'Wet milieubeheer' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Luchtkwaliteitseisen vormen onder de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt, wat wil zeggen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging (meer dan 3% ten opzichte van de grenswaarde);
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden, nadat de EU op 7 april 2009 derogatie heeft verleend.

NIBM-grens woningbouwlocatie, 3% criterium:

- < 1.500 woningen (netto) bij minimaal een ontsluitingsweg, met een gelijkmatige verkeersverdeling;
- < 3.000 woningen bij minimaal twee ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling

Er wordt niet gebouwd. Door de functiewijziging is eerder sprake van verbetering dan van verslechtering van de luchtkwaliteit.

3.2 Fysieke aspecten

3.2.1 Archeologie

In het voorjaar van 2008 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxmeer de startnotitie archeologiebeleid vastgesteld. In die notitie is een aantal beslispunten vastgelegd ten aanzien van het toekomstige archeologiebeleid in de gemeente Boxmeer.

Vervolgens zijn de beslispunten vastgelegd in een beleidsplan met bijbehorende beleidskaart, die uiteindelijk door de gemeenteraad op 14 mei 2009 zijn vastgesteld.

Op de beleidskaart is het grondgebied van de gemeente Boxmeer verdeeld in vijf gebieden en voor vier gebieden zijn bestemmingsplanregels opgesteld:

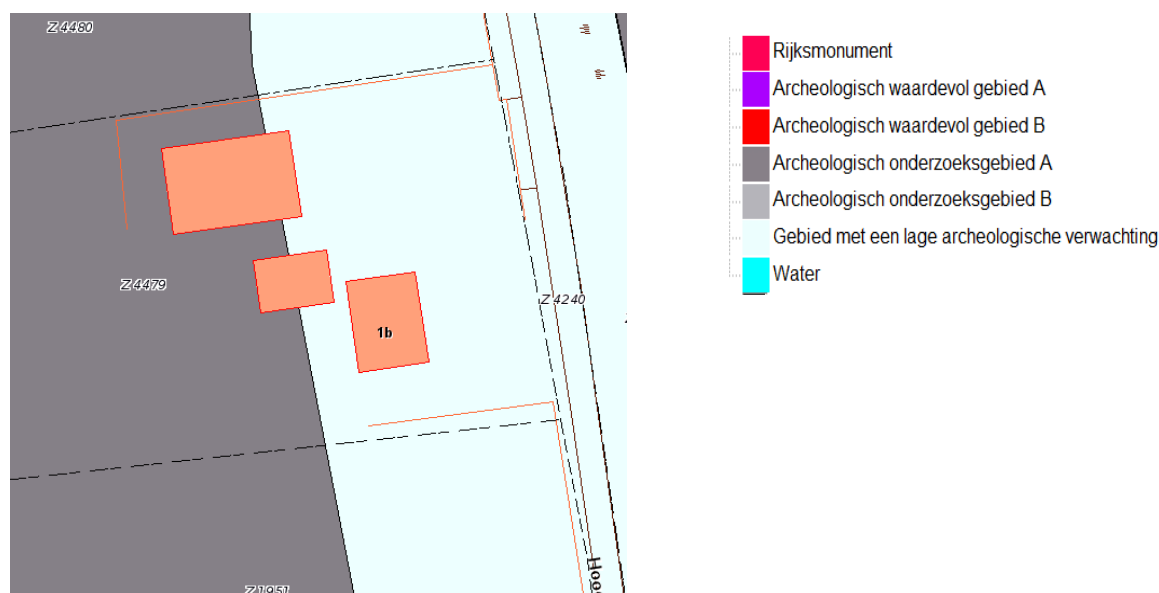
Waarde – archeologie 1: rijksmonument;

Waarde – archeologie 2: archeologisch waardevol gebied A en B;

Waarde – archeologie 3: archeologisch onderzoeksgebied A;

Waarde – archeologie 4: archeologisch onderzoeksgebied B;

Gebied met lage verwachting.

Het voorste en grootste gedeelte van het perceel ligt in een gebied met lage verwachting. Op het achterste gedeelte, dat in archeologisch onderzoeksgebied A ligt, is de dubbelbestemming Waarde – archeologie 3 gelegd.

3.2.2 Flora en fauna

Beleid

De bescherming van de natuur is in Europees verband vastgelegd in de Vogelrichtlijn (VR) en de Habitatrichtlijn (HR). Beide richtlijnen dragen zorg voor zowel gebiedsbescherming als soortenbescherming. Nederland heeft de richtlijnen geïmplementeerd in respectievelijk de Natuurbeschermingswet van 1968, 1998 en 2005 (de gebiedsbescherming) en de Flora- en faunawet (de soortenbescherming). De gebiedsbescherming heeft betrekking op de Vogelrichtlijngebieden die Nederland heeft vastgesteld, de Habitatrichtlijngebieden die Nederland bij de Europese Commissie heeft aangemeld, de beschermde natuurmonumenten en de staatsnatuurmonumenten. Ruimtelijke ingrepen die in deze gebieden plaatsvinden dan wel in de nabijheid van beschermde natuurgebieden, moeten worden getoetst op hun effecten op deze gebieden.

De soortenbescherming heeft betrekking op alle in Nederland in het wild voorkomende zoogdieren, (trek) vogels, reptielen en amfibieën, op een aantal vissen, libellen en vlinders, op enkele bijzondere en min of meer zeldzame ongewervelde diersoorten (uit de groepen kevers, mieren, schelp- en schaaldieren) en op een honderdtal vaatplanten. Welke soorten planten en dieren wettelijke bescherming genieten, is vastgelegd in een aantal bij de Flora- en faunawet behorende besluiten en regelingen.

Beschermingsniveaus in de Flora- en faunawet

Sinds 22 februari 2005 is een nieuwe AMvB in werking getreden die voorziet in een wijziging van het 'Besluit beschermde dier- en plantensoorten'. Deze AMvB betekent dat het ontheffingsregime is aangepast. Met de inwerkingtreding van dit besluit is sprake van een drietal categorieën beschermingsniveaus:

Niveau 1: een algemene vrijstelling van in Nederland algemeen voorkomende soorten. Voor deze soorten is geen ontheffing van de artikelen 8 tot en met 12 van de Flora- en faunawet meer nodig.

Niveau 2: een algemene vrijstelling met gedragscode voor een aantal beschermde soorten genoemd in tabel 2 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten, zoals bij voorbeeld eekhoorn, steenmarter en alle in het wild voorkomende vogelsoorten. In een op te stellen gedragscode moet worden aangegeven hoe bij nieuwe plannen en projecten omgegaan dient te worden met beschermde soorten. Onder deze voorwaarden, vooraf goedgekeurd door de minister van LNV, kan gebruik worden gemaakt van deze vrijstelling.

Niveau 3: streng beschermde soorten. Dit zijn de soorten genoemd in bijlage 1 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten en alle soorten die zijn opgenomen in bijlage IV van de Habitatrichtlijn. Voor deze soorten kan geen algemene vrijstelling worden gegeven en is voor ruimtelijke ontwikkelingen en inrichting een ontheffingsaanvraag noodzakelijk. Een ontheffingsaanvraag voor deze soorten wordt getoetst aan drie criteria: 1) er is sprake van dwingende redenen van openbaar belang, 2) er zijn geen alternatieven voorhanden en 3) de ruimtelijke ingreep doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor een ontheffingsaanvraag moet aan alle drie de criteria worden voldaan.

Met betrekking tot beschermingsniveau 2 geldt het volgende: Op dit moment bestaat er nog geen, door het ministerie van LNV goedgekeurde, gedragscode voor een werkwijze bij 'ruimtelijke ontwikkelingen'. Hierdoor kan nog geen gebruik gemaakt worden van de mogelijke vrijstelling voor dier- en plantensoorten welke vallen onder beschermingsniveau 2. Dit houdt in dat op dit moment (tot op het moment dat de hiervoor benoemde gedragscode door de sector is opgesteld en goedgekeurd door het ministerie van LNV) nog altijd ontheffing moet worden aangevraagd voor:

* Planten en dieren welke zijn opgenomen in tabel 2. Hiervoor moet de zogenaamde 'lichte toets' worden gehanteerd. Dit houdt in dat de ruimtelijke ingreep geen afbreuk mag doen aan de gunstige staat van instandhouding van de soort.

* Alle in Nederland voorkomende broedvogels. Hiervoor moet de zogenoemde "uitgebreide" toets worden gehanteerd, zoals hierboven beschreven bij beschermingsniveau 3.

Tegen deze achtergrond moet nagegaan worden of de ruimtelijke ontwikkelingen die voorliggend plan mogelijk maakt, nadelige gevolgen heeft voor beschermde gebieden en/of beschermde planten en dieren in relatie tot hun natuurlijke leefomgeving.

In Boxmeer is besloten om voor conserverende bestemmingsplannen een bovengrens te bepalen waarvoor geldt dat de kosten van het onderzoek en het resultaat van het onderzoek niet in verhouding staan tot elkaar. Voor bebouwing tot 90 m² (per perceel) hoeft in een conserverend bestemmingsplan geen flora- en faunaonderzoek voorgeschreven te worden. Let wel dat voor streng beschermde soorten geen ontheffing verleend kan worden. De initiatiefnemer blijft wel verantwoordelijk voor de afweging.

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkeling mogelijk, er is slechts sprake van een functiewijziging. Een flora- en fauna-onderzoek wordt daarom niet nodig geacht.

3.2.3 Leidingen

In het plangebied zijn geen leidingen met een planologisch relevante beschermingszone gelegen, noch overlapt een beschermingszone van een planologisch relevante leiding het plangebied.

3.2.4 Verkeer en parkeren

De functiewijziging heeft eerder minder dan meer verkeersbewegingen tot gevolg. Parkeren moet op eigen terrein geschieden. Daar is ruim voldoende plaats aanwezig.

3.2.5 Waterhuishouding

Ruimte maken voor water: dat is de kern van het waterbeleid voor de 21^e eeuw. Met de ondertekening van de Startovereenkomst Waterbeheer op 14 februari 2001 door Rijk, provincie, gemeenten en waterschappen, werd de watertoets van toepassing verklaard op ruimtelijke plannen. Vanaf 1 november 2003 is deze juridisch verankerd in het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro). De watertoets omvat het gehele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijke beoordelen van de in ruimtelijke plannen voorkomende waterhuishoudkundige aspecten. Het doel van de watertoets is het evenwichtig meewegen van de waterbelangen in het ruimtelijke planvormingsproces om te komen tot een veilig, gezond en duurzaam watersysteem. Zowel waterkwantiteits- als waterkwaliteitsaspecten zijn daarbij belangrijk. Het benutten van kansen en het combineren van functies wordt hierbij nagestreefd.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen hanteert het waterschap een aantal beleidsuitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient de initiatiefnemer invulling te geven aan onder andere deze beleidsuitgangspunten:

- Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater.
Het vuile water wordt via de gemeentelijke riolering afgevoerd. Het schone water wordt verwerkt volgens de hierna genoemde afwegingsstappen.
- Doorlopen van de afwegingsstappen 'hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer'.
Hergebruik van hemelwater in een zogenaamd grijswatersysteem kan overwogen worden bij grootschalige projecten, zoals scholen en bedrijfsgebouwen.
De mogelijkheden voor infiltratie hangen af van onder andere de kwaliteit van het te infiltreren water, de grondwaterstand, de opbouw van de bodem en eventuele bodemverontreiniging.
Als het schone water niet geïnfiltreerd kan worden, dan kan het gebufferd worden in (te realiseren) oppervlaktewater. Als ook bufferen niet kan, is afvoer de laatste optie. Hiermee wordt bedoeld het transporten van schoon water via een open of gesloten waterloop naar het watersysteem buiten het plangebied.
- Hydrologisch neutraal bouwen.
De gemeente hanteert een eigen berekeningssystematiek om te bepalen of en zo ja, hoe groot de berging moet zijn.
- Water als kans.
In nieuwe plannen voor grotere gebieden kunnen vijver, waterpartijen worden opgenomen.
- Meervoudig ruimtegebruik.
Flauwe taluds geven bij voorbeeld ruimte voor buffering, maar zijn ook te gebruiken voor recreatieve doeleinden.
- Voorkomen van vervuiling.
Om verontreiniging van bodem of oppervlaktewater te voorkomen, worden zo weinig mogelijk uitlogende of uitspoelbare materialen toegepast.
- Wateroverlastvrij bestemmen.
Nieuwe locaties worden in eerste instantie 'hoog en droog' gezocht. Is dit niet mogelijk, dan zal gezocht moeten worden naar maatregelen die het gewenste beschermingsniveau tegen wateroverlast helpen realiseren.
- Belangen van het Waterschap.
 - a. Ruimteclaims voor de aanleg van natte EVZ's en beekherstel: een EVZ moet gemiddeld 25 meter breed zijn.
 - b. Aanwezigheid en ligging watersysteem: oppervlaktewateren worden bestemd als Water.
 - c. Aanwezigheid en ligging waterkeringen: de kernzone krijgt de dubbelbestemming 'waterkering'.

De functie wijzigt van bedrijfswoning naar burgerwoning. Er is geen sprake van toeneming van de verharde oppervlakte, eerder vermindering.

Waterkering

Het plangebied ligt in de kernzone en beschermingszone A en B van de primaire waterkering langs de Maas. Deze zones zijn aangeduid als 'vrijwaringszone – dijk' en in de regels (artikel 7) is vastgelegd dat voor het bouwen van bouwwerken hoger dan 3 meter en voor het uitvoeren van werkzaamheden vooraf een schriftelijke positief advies van het waterschap nodig is.

3.3 Economische en financiële aspecten

Op grond van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening moet gelijktijdig met de vaststelling van een bestemmingsplan een exploitatieplan worden vastgesteld, tenzij het verhaal van kosten anderszins is verzekerd en ook aan de voorwaarden van artikel 6.12 is voldaan.

In het onderhavig plan worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Dit betekent dat voor dit bestemmingsplan vaststelling van een exploitatieplan niet nodig is.

3.4 Handhaafbaarheid

Het ontwikkelen van beleid en de vertaling daarvan in een bestemmingsplan heeft geen zin, indien na de vaststelling van het bestemmingsplan geen handhaving plaatsvindt. Daarom is het belangrijk om reeds ten tijde van het opstellen van een bestemmingsplan aandacht te besteden aan de handhaafbaarheid van de voorgeschreven regels.

Vier factoren zijn van wezenlijk belang voor een goed handhavingsbeleid:

a. Voldoende kenbaarheid van het plan

Een goed handhavingsbeleid begint bij de kenbaarheid van het bestemmingsplan bij degenen die het moeten naleven. De Wro bevat enkele waarborgen ten aanzien van de te volgen procedure: in de bestemmingsplanprocedure zijn een aantal inspraakmomenten ingebouwd.

b. Voldoende draagvlak voor het beleid en de regeling in het plan

De inhoud van het plan kan slechts gehandhaafd worden indien het beleid en de regeling in grote kring ondersteund wordt door de gebruikers van het plangebied. Uiteraard kan niet iedereen zich vinden in elk onderdeel van het plan. Een algemene positieve benadering van het bestemmingsplan is echter wel wenselijk.

c. Realistische en inzichtelijke regeling

Een juridische regeling dient inzichtelijk en realistisch te zijn; dat wil zeggen niet onnodig beperkend of inflexibel. Bovendien moeten de bepalingen goed controleerbaar zijn. De regels moeten derhalve niet meer regelen dan noodzakelijk is.

d. Actief handhavingsbeleid

Het sluitstuk van een goed handhavingsbeleid is voldoende controle van de feitelijke situatie in het plangebied. Daarnaast moeten adequate maatregelen worden getroffen indien de voorschriften worden overtreden. Indien dit wordt nagelaten, ontstaat een grote mate van rechtsonzekerheid.

De gemeente voert een actief handhavingsbeleid. Medewerkers van de gemeente houden zich bezig met het toezicht op de naleving van de Woningwet en de Wro. Het hoofddoel is de controle van de naleving van de verleende vergunningen en het opsporen van illegale bouw.

4. JURIDISCHE VERANTWOORDING

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de regelgeving (regels en verbeelding). In de voorgaande hoofdstukken is reeds op enkele aspecten ingegaan. Uitgangspunt voor de regels is de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012) en de op 1 juli 2008 in werking getreden Wet ruimtelijke ordening.

4.1 Algemeen

Hoofdstuk 1 bevat de begrippen (artikel 1) en een bepaling over de wijze van meten (artikel 2); deze worden in alfabetische volgorde gegeven en dienen als referentiekader voor de overige regels. Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen. Deze artikelen hebben een min of meer vaste opbouw. Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels, die van algemeen belang zijn voor het plan. Hoofdstuk 4 bevat tenslotte de overgangsregels en slotregel.

4.2 Toelichting op de regels

Hoofdstuk 1: Inleidende regels

Begrippen

In artikel 1 is een aantal begrippen nader gedefinieerd teneinde onduidelijkheid te voorkomen. Voor een aantal begrippen bevat de SVBP 2012 de begripsbepalingen; in enkele gevallen zijn de in de gemeente gebruikelijke definities opgenomen.

Wijze van meten

In artikel 2 wordt aangegeven op welke wijze gemeten moet worden bij het beoordelen of de maatvoering in overeenstemming is met de regels. Ook bij de meetregels is de SVBP 2012 grotendeels leidend, aangezien ook de wijze van meten dwingend is voorgeschreven in deze Standaard.

Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

De regels van een bestemming worden als volgt opgevolgd en benoemd:

1. Bestemmingsomschrijving, waarin een omschrijving gegeven wordt van de aan de gronden toegekende functies. Als eerste wordt de hoofdfunctie aangegeven, vervolgens worden, indien nodig, de andere aan de grond toegekende functies genoemd. Soms is het nodig een "nadere detaillering van de bestemmingsomschrijving" op te nemen, waarin een verdere uitleg over de omschrijving van de bestemming wordt gegeven.
2. In de bouwregels wordt bepaald aan welke voorwaarden de bebouwing moet voldoen. Voor zover nodig wordt een onderscheid gemaakt in woningen, bijbehorende bouwwerken en bouwwerken, geen gebouwen zijnde.
3. In de specifieke gebruiksregels wordt beschreven hetgeen gerekend wordt tot een strijdig gebruik van zowel de grond als de bouwwerken.
4. Bij sommige bestemmingen wordt aangegeven in welke gevallen en onder welke voorwaarden burgemeester en wethouders met een omgevingsvergunning kunnen afwijken van de regels.
5. Indien nodig wordt geregeld dat voor het uitvoeren van sommige werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden een omgevingsvergunning nodig is.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Anti-dubbeltelregel

Met de anti-dubbeltelregel wordt geregeld dat grond die eerder bij een verleende vergunning is meegenomen niet nog eens meegenomen mag worden bij de verlening van een nieuwe vergunning.

Algemene bouwregels

In dit artikel zijn bepalingen met betrekking tot ondergronds bouwen opgenomen, alsmede een regeling waarin bepaalde onderwerpen uit de bouwverordening van toepassing verklaard worden.

Algemene afwijkingsregels

Het gaat hierbij om een algemene afwijkingsmogelijkheid van de in de regels gegeven maten en normen met betrekking tot het bouwen.

Algemene procedureregels

De procedureregels schrijft voor op welke wijze een voornemen tot het stellen van nadere eisen kenbaar wordt gemaakt en wie, wanneer hierop kan reageren.

Hoofdstuk 4: Overgangsregels en slotregel

Overgangsregels

In deze artikelen is een regeling opgenomen voor bestaande zaken en rechten die niet in overeenstemming zijn met de overige regelingen in dit bestemmingsplan en mits niet strijdig met het voorheen geldende bestemmingsplan met de daaronder begrepen overgangsbepaling. Voor deze bepaling is aansluiting gezocht bij het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening, waarin standaard overgangsregels voor bestemmingsplannen zijn opgenomen.

Slotregel

De slotregel bevat de titel van het bestemmingsplan.

5. (VOOR)OVERLEG

Gezien de geringe omvang van het plangebied is besloten om geen voorontwerp- maar meteen een ontwerpbestemmingsplan in procedure te brengen. Het ontwerpbestemmingsplan is uiteraard wel gezonden naar de provincie en waterschap Aa en Maas.

Gemeente Boxmeer

Onderwerp:

Voorstel tot vaststelling van het bestemmingsplan Hoogeind 1b.

Nummer:

9a.

AAN de raad van de gemeente Boxmeer

Boxmeer, 13 december 2016

Aanleiding

Op het perceel Hoogeind 1b in Oeffelt is een rozenkwekerij gevestigd. Dit bedrijf wordt beëindigd en het perceel wordt te koop gezet als (burger)woning. Het geldend bestemmingsplan Buitengebied geeft ons college de bevoegdheid de bestemming 'agrarisch bedrijf' te wijzigen in de bestemming 'Wonen', onder meer onder de voorwaarde dat een deel van de bebouwing gesloopt wordt. In dit geval zou dat betekenen dat ongeveer de helft van de 160 m² grote loods afgebroken zou moeten worden. De provinciale Verordening Ruimte staat maximaal 500 m² aan bijgebouwen toe bij burgerwoningen. Bij de in voorbereiding zijnde herziening van het bestemmingsplan Buitengebied 2008 vormt het provinciale beleid een leidraad. Vooruitlopend hierop hebben wij besloten om het verzoek om de bestaande bebouwing te mogen handhaven, te honoreren. Dit betekent dat geen gebruik gemaakt kon worden van de hiervoor genoemde wijzigingsbevoegdheid, maar dat een bestemmingsplan in procedure gebracht moest worden.

Nadere toelichting

Het ontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 19 oktober tot en met 29 november 2016 ter inzage gelegen. Er zijn zienswijzen ingediend door Waterschap Aa en Maas en door de heer C.J.G. Janssen, Hoogeind 1a in Oeffelt. Beide zienswijzen zijn tijdig ingekomen en daarmee ontvankelijk.

Rol van de gemeente

Gemeente is beslissend

Alternatieven en afwegingen

Waterschap Aa en Maas wijst er op, dat het perceel binnen de beschermingszones van de waterkering (Maasdijk) ligt en vraagt deze zones op de verbeelding aan te duiden als 'vrijwaringszone-dijk' en regels te stellen ter bescherming van het waterkerend vermogen.

De zienswijze achten wij gegrond en daarom stellen wij voor om op de verbeelding de gevraagde aanduiding aan te brengen, de toelichting aan te passen en in de regels de artikelen 7 tot en met 11 te vernummen tot 8 tot en met 12 en een nieuw artikel 7 op te nemen dat luidt als volgt:

"Artikel 7 Algemene aanduidingsregels

7.1 Bestemmingsomschrijving

Ter plaatse van de aanduiding "Vrijwaringszone-dijk" zijn de gronden, behalve bestemd voor het bepaalde in de ter plaatse geldende bestemmingen, ook bestemd voor:

- a. voorzieningen voor de directe en indirecte kering van het water;
- b. aanleg, instandhouding en/of bescherming van de waterkering met bijbehorende taluds, bermen en waterhuishoudkundige voorzieningen.

R-RE/2016/1451 / RIS 2016-R-35

7.2 Bouwregels

In afwijking van het bepaalde in de bouwregels van de ter plaatse geldende bestemmingen, mogen op, in en boven de gronden uitsluitend bouwwerken voor de waterkeringsvoorziening worden gebouwd, onder voorwaarde dat de bouwhoogte maximaal 3 meter mag zijn.

7.3 Afwijking van de bouwregels

Burgemeester en wethouders kunnen afwijken van het bepaalde in het vorige lid voor het bouwen ten behoeve van de ter plaatse geldende bestemmingen, onder voorwaarde dat:

- de bouwregels van de ter plaatse geldende bestemming worden gebruikt;
- de bebouwing niet mag leiden tot aantasting van het waterkerend vermogen van de waterkering;
- het waterschap vooraf een schriftelijk positief advies heeft afgegeven.

7.4 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

7.4.1 Werken en werkzaamheden

Ter plaatse van de aanduiding "Vrijwaringszone-dijk" is het verboden om zonder omgevingsvergunning de volgende werken geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden uit te (laten) voeren:

- het aanleggen van wegen of paden en/of andere oppervlakteverhardingen;
- het uitvoeren van graafwerkzaamheden;
- het uitvoeren van heiverken of het anderszins indrijven van voorwerpen in de bodem;
- het aanbrengen van diepwortelende beplanting en/of bomen;
- het ophogen, verlagen, afgraven of egaliseren van de bodem, of anderszins wijzigen in maaiveld- of weghoogte;
- het aanbrengen van drainage en andere leidingen;
- werken en werkzaamheden die een wijziging van het (grond)waterpeil tot gevolg hebben.

7.4.2 Uitzonderingen

Het verbod is niet van toepassing op werken geen bouwwerk zijnde en werkzaamheden die:

- het normale onderhoud en/of gebruik betreffen;
- reeds in uitvoering zijn of krachtens een verleende omgevingsvergunning reeds mogen worden uitgevoerd op het tijdstip van het van kracht worden van dit plan.

7.4.3 Toelaatbaarheid

Het verlenen van de omgevingsvergunning is alleen toelaatbaar, onder voorwaarde dat:

- de werken geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden niet mogen leiden tot aantasting van het waterkerend vermogen van de waterkering;
- het waterschap vooraf een schriftelijk positief advies heeft afgegeven."

De heer C. Janssen vraagt uw raad om het bestemmingsplan niet vast te stellen omdat het perceel Hoogeind 1b binnen de milieuzone van zijn bedrijf zou liggen.

Voor de locatie Hoogeind 1a in Oeffelt is op 16 februari 2012 een melding Besluit Landbouw Milieubeheer geaccepteerd voor het exploiteren van een veehouderij met maximaal 40 zoogkoeien en maximaal 32 stuks jongvee.

Het besluit landbouw milieubeheer is inmiddels vervangen door het Activiteitenbesluit. In tegenstelling tot wat er in de zienswijzen geschreven wordt kent de milieuwetgeving geen milieucirkels meer maar vaste afstanden voor bedrijven die onder het Activiteitenbesluit vallen. In de artikelen 3.115 tot en met 3.119 en 3.121 van het Activiteitenbesluit is aangegeven waaraan het aspect geur dient te voldoen. De geurgevoelige objecten zijn gelegen binnen een concentratiegebied en buiten de bebouwde kom van Oeffelt. In artikel 3.115 is bepaald dat de geurbelasting in een concentratiegebied binnen en buiten de bebouwde kom maximaal respectievelijk 3,0 ouE/m³ en 14,0 ouE/m³ mag bedragen.

Ingevolge artikel 3.118 kan bij gemeentelijke verordening worden afgeweken van de wettelijke normen. Uw raad heeft op 22 oktober 2015 de geurverordening vastgesteld, waarin aan de hand van een gebiedsvisie bepaald is wat de maximale geurbelasting op geurgevoelige objecten in bepaalde gebieden mag bedragen. In de verordening is eveneens bepaald dat voor een dierenverblijf, waarin dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, een vaste afstand van minimaal 50 meter geldt tot een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom en minimaal 25 meter buiten de bebouwde kom. Deze afstanden gelden bij een veehouderij met minder dan 50 zoog-/ melkkoeien en 35 stuks jongvee.

De woning Hoogeind 1b wordt door de bestemmingsplanwijziging het dichtstbijzijnde geurgevoelig object buiten de bebouwde kom. Deze woning ligt op een afstand van circa 160 meter vanaf het dichtstbijzijnde emissiepunt. Hiermee wordt voldaan aan artikel 3.118 en dat betekent dat de bestemmingsplanwijziging van Hoogeind 1b naar een burgerwoning geen enkel gevolg heeft voor de vergunningsrechten van de locatie Hoogeind 1a.

Wettelijke basis

Van toepassing zijn de artikelen 3.1 en 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening.

Financiën

Het bestemmingsplan maakt geen ontwikkeling mogelijk, maar heeft betrekking op een functiewijziging. Kostenverhaal is daarom niet aan de orde. Dit betekent dat voor dit bestemmingsplan vaststelling van een exploitatieplan niet nodig is.

Afstemming andere projecten / derden

Niet van toepassing.

Voorlichting

Het raadsbesluit en het vastgesteld bestemmingsplan worden ter inzage gelegd.

Voorstel

1. de zienswijze van het waterschap Aa en Maas ontvankelijk en gegrond verklaren;
2. de zienswijze van de heer C.J.G. Janssen ontvankelijk en ongegrond verklaren;
3. bestemmingsplan Hoogeind 1b vaststellen overeenkomstig het bij dit besluit behorend en als zodanig gewaarmerkt ontwerp met identificatienummer NL.IMRO.BP17OefHoogeind-ON01, met inachtneming van de volgende wijzigingen:
 - a. op de verbeelding wordt op de beschermingszone A en B de aanduiding 'vrijwaringszone – dijk' gelegd;
 - b. in de regels worden de artikelen 7 tot en met 11 vernummerd tot 8 tot en met 12 en wordt een nieuw artikel 7 "Algemene aanduidingsregels" ingevoegd;
 - c. in de toelichting wordt op bladzijde 2 onderaan de volgende zin toegevoegd: "Sinds 1 oktober 2012 gelden er via het Barro landelijke regels voor het bestemmen van primaire waterkeringen en de bijbehorende beschermingszones."
en op bladzijde 11 wordt onderaan de volgende alinea toegevoegd:
"Waterkering
Het plangebied ligt in de kernzone en beschermingszone A en B van de primaire waterkering langs de Maas. Deze zones zijn aangeduid als 'vrijwaringszone – dijk' en in de regels (artikel 7) is vastgelegd dat voor het bouwen van bouwwerken hoger dan 3 meter en voor het uitvoeren van werkzaamheden vooraf een schriftelijke positief advies van het waterschap nodig is."
4. geen exploitatieplan vaststellen omdat het bestemmingsplan geen ontwikkeling mogelijk maakt en kostenverhaal niet aan de orde is.

Burgemeester en wethouders van Boxmeer,
de secretaris,

drs. ir. H.P.M. van de Loo

de burgemeester,

K.W.T. van Soest

Gemeente Boxmeer

Onderwerp:

Vaststelling van het bestemmingsplan Hoogeind 1b.

Nummer:

9a.

De raad van de gemeente Boxmeer;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 13 december 2016;

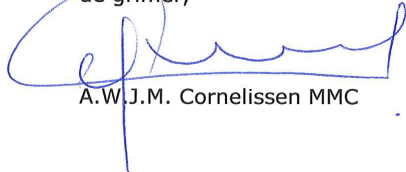
gelet op de artikelen 3.1 en 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening;

B E S L U I T :

1. de zienswijze van het Waterschap Aa en Maas ontvankelijk en gegrond te verklaren;
2. de zienswijze van de heer C.J.G. Janssen ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
3. bestemmingsplan Hoogeind 1b vast te stellen overeenkomstig het bij dit besluit behorend en als zodanig gewaarmerkt ontwerp met identificatienummer NL.IMRO.BP17OefHoogeind-ON01, met inachtneming van de volgende wijzigingen:
 - a. op de verbeelding wordt op de beschermingszone A en B de aanduiding 'vrijwaringszone – dijk' gelegd;
 - b. in de regels worden de artikelen 7 tot en met 11 vernummerd tot 8 tot en met 12 en wordt een nieuw artikel 7 "Algemene aanduidingsregels" ingevoegd;
 - c. in de toelichting wordt op bladzijde 2 onderaan de volgende zin toegevoegd: "Sinds 1 oktober 2012 gelden er via het Barro landelijke regels voor het bestemmen van primaire waterkeringen en de bijbehorende beschermingszones." en op bladzijde 11 wordt onderaan de volgende alinea toegevoegd: "Waterkering
Het plangebied ligt in de kernzone en beschermingszone A en B van de primaire waterkering langs de Maas. Deze zones zijn aangeduid als 'vrijwaringszone – dijk' en in de regels (artikel 7) is vastgelegd dat voor het bouwen van bouwwerken hoger dan 3 meter en voor het uitvoeren van werkzaamheden vooraf een schriftelijke positief advies van het waterschap nodig is."
4. geen exploitatieplan vast te stellen omdat het bestemmingsplan geen ontwikkeling mogelijk maakt en kostenverhaal niet aan de orde is.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Boxmeer in zijn openbare vergadering van 9 februari 2017.

De raad voornoemd,
de griffier,

A.W.J.M. Cornelissen MMC

de voorzitter,

K.W.T. van Soest